

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za isповijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Ureduje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 12 (602), 12. veljače 2023.

KRALJICA

6. nedjelja kroz godinu

NESLUĆENO

*Nitko nije po naravi sklon radikalnom životu
po evanđelju. U svakom čovjeku postoji
napetost između DA i NE.*

*Dolazi ipak čas u kojem se čovjeku daruje
ono što više nije očekivao. Tada se događa
neslućeno. Krist se odražava u nama.*

*Drugi osjećaju zračenje, premda ga mi sami
nismo svjesni. I ne možemo utvrditi čime
zračimo. Mnogi ljudi zrače Boga, a da to i ne
znaju, čak se ne usude u to vjerovati.*

*Za onoga koji ulaže sav svoj život nema
bezizlaznosti. Ponekad mislimo da smo se
odvratili od Isusa, ali on se nije odvratio od nas.
Mislimo da smo ga zaboravili, ali on je bio tu.
I tako opet krećemo na put, počinjemo iznova,
a Krist je uz nas.*

I to je ono što niti očekujemo niti slutimo.

I. čitanje (Sir 15, 15-20), II. čitanje (1Kor 2, 6-10)

Evangelije po Mateju (Mt 5, 17-37)

NISAM DOŠAO DOKINUTI NEGO DOPUNITI ZAKON (ISUS)

Poruka današnjeg Isusovog govora je njegov odnos prema naravi, zakonu. U SZ. Zakon znači naravni zakon, zakon koji je struktura čovjekova. Bilo bi normalno da je taj naravni zakon svakom čovjeku 'poznat' i da se po njemu ponaša, međutim niti prirodni zakon kod čovjeka nije nešto 'fiksno', određeno. Čovjekova sloboda je 'šira' od njegove naravi. Ili bi mogli reći da je čovjekova narav nešto što je otvoreno i što treba 'dovršiti'.

U ovome smislu i možemo govoriti da je čovjeku potrebno spoznati svoje mogućnosti i svoju odgovornost prema samom sebi. Čovjekova narav nema isto značenje kao narav životinja. Kod životinja je narav determinirana, dok kod čovjeka je uvijek to razumska narav, što znači otvorena i nedovršena. Čovjek treba postati svjestan svoje naravi, svjestan njezine veličine i univerzalnosti. Nijedna životinja skoro ne može raditi protiv svoje naravi.

Njihova narav je dovršena i određena, dok čovjek može raditi i protiv svoje 'naravi' baš zato što je ona božanski nedeterminirana. Čovjekova narav je narav koja sadrži i duh, duhovnu dimenziju. S ovog osnova možemo reći da je čovjek po naravi božansko biće i religiozno biće. On treba transcendentiju da ostvari svoju narav, a ako ne ostvari svoju narav ne ostvaruje samoga sebe. U sadržaju čovjekove naravi ulazi i ono što on 'shvati i nauči' kao svoju vlastitost sad ili koju treba steći.

Po ovome shvaćanju ljudske naravi može se govoriti da postoji porast ljudske naravi, i da je vrlo teško naći konsenzus o ljudskoj naravi. Da li je isto naravno za jednog 'divljeg' i za jednog 'civiliziranog' čovjeka? Osnovni elementi su im zajednički, ali cijela duhovna nadgradnja (koja je također naravna) razlikuje se. Neki ljudi se mogu spustiti ispod razine svoje naravi a drugi se mogu uzdići iznad svoje naravi. Čovjek je istovremeno naravno i nadnaravno biće.

Može biti niži od životinje i veći od anđela, iako mu je mjesto između životinje i anđela (Toma Akvinski). SZ. je ipak formulirao 'minimum' zajedničkog za narav ljudskog bića. To su deset Božjih zapovijedi, koje nalazimo također i kod Egipćana. One su osnovni principi od kojih ne bi smio odstupiti niti jedan čovjek. Te principe ne bi smio prekršiti čovjek bez obzira razumijevao ih ili ne razumijevao. Deset zapovijedi su principi naravi i Boga.

One povezuju čovjeka sa zemljom i s Bogom. Kroz njih čovjek ostvaruje svoje ljudske mogućnosti, svoju slobodu i svoje mišljenje. Isus stavlja vrlo veliku odgovornost na svakog čovjeka, osobito 'učitelja' da se druge ne nauči (upozna) sa zakonima naravi. Bit će najmanji onaj koji druge nauči krivom pojmu naravi. Koliko li danas razilaženja u shvaćanju i učenju ljudske naravi. Mnoge stvari protu naravne usvajaju se kao naravne.

Elementarni principi da čovjek bude čovjek:

- **Ne ubij !** Zabrana najgrubljeg ubojstva pa sve do moralnog i etičkog ubojstva. Ubijanje mačem i riječju... Isus uzdiže naravnost u ovom poimanju - zlo je sve što ubija sebe i drugog... Poštivanje naravnog zakona ima prednost pred oltarskom žrtvom i drugim 'svetinjama'.
- **Ne učini preljub!** Isus poziva na više, ne činiti preljub ni u mislima i željama, ne samo djelom. Čovjek je za njega više od samog djela zato ga i gleda uzvišenije. Čovjek je čovjek u mislima i željama, savjesti.
- **Ne otpuštaj svoju ženu !** Monogamija je veći stupanj naravi od poligamije, a nerastava od rastave. Opet Isus uzvisuje narav ljudskog bića, čovjeka i žene.
- **Ne zaklinji se krivo!** Čovjek se veže za riječ, a vol za rog ! To je također naravno za kultivirana čovjeka. Čovjek se pokazuje naravan kroz svoje riječi. Zar laž nije protu čovječna? Kad se ljudi ne bi tog držali ne bi bilo moguće zajedništvo niti sporazumijevanje. Laž je veća pogreška od prekršaja.

Čovjeku je naravno da zna što čini i da se ponaša slobodno prema ljudskoj naravi. Isus uzdiže ljudsku narav u ljubav koja čovjeka spaja s Bogom. Kršćaninu spada u narav ljubiti. To je ono što kršćanina čini kršćaninom, sljedbenikom Isusa koji je utjelovljena Božja ljubav.

Kršćanstvo ni u kojem slučaju ne može biti protu naravno. Dapače, kršćanstvo narav prihvata i oplemenjuje. Kršćanstvo uzdiže narav u 'nadnarav'. Što je nekima nadnaravno drugima(punim Božjeg duha) je naravno. Svi smo pozvani na čovještvo koje je uzdignuto, nadnaravno.

Marijan Jurčević, OP